

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4469/06
04.04.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Ружом Урошевић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења Министарства финансија, Пореске управе, Регионални центар из Београда, број 47-139/2006-02 од 28.7.2006. године, у предмету пореза на додату вредност, у нејавној седници већа, одржаној дана 4.4.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем, одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Пореске управе - Филијале Звездара број 47-2-001275/2005 од 22.12.2005. године, а којим решењем је тужиоцу утврђен по пореским периодима порез на додату вредност и наложена уплата у износима ближе означеним у диспозитиву решења уз обавезу на плаћање затезне камате.

Тужилац је у тужби оспорио законитост решења туженог органа истичући да се заснива на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању и на погрешној примени материјалног права. Тужилац је у свему пословао према Закону о фискалним касама вршећи евидентирање појединачно остварених промета на законом прописани начин, а није имао сазнање да је на бази података о фискалној каси извршено погрешно означавање пореских стопа будући да је у поступку фискализације учествовало стручно лице. Такође, сматра да су погрешили порески органи када су обавезали тужиоца да плати порез на додату вредност на укупно остварени промет, а да при томе нису извршили одбитак претходно плаћеног пореза. Накнада је незаконито утврђена и обавезан је на плаћање затезне камате. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи побијано решење.

У одговору на тужбу, тужени орган остаје при разлозима из образложења оспореног решења предлогом да Врховни суд тужбу тужиоца одбије као неосновану.

Пошто је размотрио тужбу, одговор на тужбу и све списе овог спора, Врховни суд Србије је нашао да тужба тужиоца није основана.

Неосновано се тужбом тужиоца указује на незаконитост решења туженог органа.

Правилно је поступио тужени орган када је одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, јер је правилно првостепеним решењем утврђена обавеза плаћања пореза на додату вредност на његовој страни, и то оног пореза који је у остваривању промета наплатио, а није био дужан да обрачуна и плаћа ову врсту пореза.

Одредбом члана 10. став 1. тачка 4. Закона о порезу на додату вредност ("Службени гласник РС", бр. 84/04 ... 61/05), прописано је да је порески дужник, у смислу овог Закона, лице које је у рачуну или другом документу који служи као рачун искаже порез на додату вредност, а у складу са овим законом није дужан да обрачуна и плаћа ову врсту пореза.

Одредбом члана 44. став 3. истог Закона је предвиђено да лице које искаже порез на додату вредност у рачуну или неком другом документу, а који није обвезник ове врсте пореза или није извршило промет добара и услуга или нема право да искаже порез на додату вредност, дугује исказани порез на додату вредност.

Правилно је утврђена чињеница да тужилац није обвезник плаћања пореза на додату вредност, коју чињеницу ни тужилац не спори у тужби, а вршио је обрачун ове врсте пореза, па је правилно поступио првостепени орган када му је наложио да плаћени порез на додату вредност плати на основу првостепеног решења, неосновано се тужбом тужиоца указује да је код оваквог стања ствари он имао право да претходни порез који представља порез на додату вредност обрачуна у претходној фази промета добара и услуга одбије од пореза на додату вредност који дугује, јер претходно плаћени порез може да одбије само онај обвезник пореза на додату вредност који има такав статус према цитираном закону, а који статус тужилац, како је то правилно утврђено у поступку код првостепеног органа, нема.

Како је у поступку код првостепеног органа утврђена обавеза плаћања наплаћеног пореза на додату вредност који тужилац није био дужан да обрачунава, то је тужилац у обавези да плати и затезну камату како је то правилно утврдио првостепени орган.

Са изнетих разлога, тужба тужиоца није основана, па је Врховни суд поднету тужбу одбио одлучујући као у диспозитиву пресуде у смислу члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 4.4.2007. године, У.бр. 4469/06

Записничар Председник већа-судија

Ружа Урошевић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК